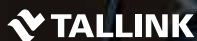

Rahvusteatri Vanemuine
Sümfooniaorkestri
hooaja lõppkontsert 2026

RAHVUSTEATER
VANEMUINE

teatri peatoetaja

156. hooaeg

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri hooaja lõppkontsert 2026

**7. MAIL 2026 KELL 19 VIIMSI ARTIUMIS
8. MAIL 2026 KELL 19 VANEMUISE KONTSERDIMAJAS**

**SOLIST HANS CHRISTIAN AAVIK (VIIUL)
RAHVUSTEATRI VANEMUINE SÜMFOONIAORKESTER**

DIRIGENT RISTO JOOST

Kavas

Ardo Ran Varres [1974]

Sümfooniline poeem „Tartu aastatuhande kajad”
(2026, esiettekanne)

Jean Sibelius [1865–1957]

Viiulikontsert d-moll op. 47 (1903/1905)

- *Allegro moderato*
- *Adagio di molto*
- *Allegro ma non tanto*

VAHEAEG

Richard Strauss [1864–1949]

„Eine Alpensinfonie” / „Alpisümfoonia” op. 64 (1915)

Öö – Päikesetõus – Tõus – Sisenemine
metsa – Rännak oja ääres – Kose juures –
Ilumine – Õitsvatel aasadel – Mägikarjamaal
– Läbi tihniku ja võsa eksiteel – Liustikul –
Ohtlikud hetked – Tipul – Nägemus – Udu
tõuseb – Päike kaob varju – Eleegia – Vaikus
enne tormi – Äike ja torm, laskumine –
Päikeseloojang – Vaibumine (epiloog) – Öö

Ardo Ran Varres on eesti helilooja, kelle looming ühendab endas kontsertmuusikat, elektroakustilist kompositsiooni, *sound arti* (kõlakunsti) ning teatri- ja filmimuusikat. Tuntud oma dramaturgiataju ja faktuurse detailsuse poolest, loob Varres muusikat, mis liigub sujuvalt lüürilisusest eksperimentaalsete helimaailmadeni. Tema kontsertlooming peegeldab sügavat huvi tämbrite, ruumi eripärade ja muusikalise vormi poeetilise potentsiaali vastu. Varrese teoseid on esitanud paljud Eesti ja rahvusvahelised interpreetid ning tema looming kompab sageli traditsiooniliste akustiliste instrumentide, elektroonika, välisalvestiste ja interdistsiplinaarsete ideede kokkupuutepunkte.

Tema teoseid hinnatakse eksperimenteerimisjulguse, tonaalse ja tämbri- ja mitmekesisuse ning valmisoleku eest ühendada traditsiooni (regi-/runomaterjal, rahvusliku muusika viited) kaasaegsete komponeerimisvõtetega. Sageli on fookuses huvi käsitleda heli kui materjali (valguse sageduste konverteerimine helisagedusteks) ning soov kasutada loomingus elektroakustilisi, meediate vahelisi ja žanriüleseid elemente.

Ardo Ran Varres on ka muusikakirjanik, kelle esseed ja kommentaarid peegeldavad hübriidset tausta teatris, kompositsioonis, näitlemises ja helikujunduses. Tema kirjutisi hinnatakse Eestis nende mõtlikkuse, filosoofilise suunitluse ja sageli heas mõttes provokatiivse iseloomu tõttu: ta seab küsimuse alla levinud arusaamu muusikast, kuulamisest ja kunstilistest kategooriatest.

Rahvusteatri VanemuineSümfooniaorkestri esiettekandes kõlab Varrese uudisooopus „**Tartu aastatuhande kajad**”, mille kohta autor on kirjutanud järgmist:

„Tartu esmamainimise aastaks loetakse aastat 1030, seega täitub sellest 2030. aastal täpselt tuhat aastat. Selle aja jooksul on siin toimunud palju raputavaid sündmusi, ida ja lääne, põhja ja lõuna

mõjude kasvu ning kahanemist, suuri konflikte ja ülesehitamisi. Vee- ja maateede ristumiskoht oli paljudele ahvatluseks. Tartu piiskopilinna rajamise varaseimaks ajaks peetakse 1224. aastat.

Tartus leiti 2005. aastal Ülikooli 15 hoovist arheoloogiliste kaevamiste käigus terviklikult säilinud puidust plokklööti. Tegemist on üliharuldase leiuga: seni teadaolevalt on see kõige paremini säilinud keskaegne plokklööti (tõenäoliselt pärit aastatest 1350–99). Otseselt selle instrumendi kõla me teoses ei kuule, küll aga viiteid regiviisidele ja keskaegsetele meloodiatele.

Margus Laidre raamat „Dorpat 1558–1708. Linn väe ja vaenu vahel” on hämmastav retk minevikku, suurte konfliktide perioodi. Rahuaega ja ülesehitamist on hiljem häirinud suurpõlengud ja rinnete üleliikumised. Hea allikas on ka uus Tartu Linnamuuseumi raamat „Tunda Tartut. Linnaruum läbi mitme sajandi”.

Eesti mõeldi välja Tartus. Madli Puhveli muljetavaldav monograafia „Lydia Koidula” annab sellest ajajärgust rikkaliku pildi. Ülejõe näiteks, on põnev paik, kus on sündinud me teater, laulupeod, film ja kinokultuur, siin avati esimene eestikeelne algkool, tegutsesid olulised seltsid. Ülejõe võib olla Eesti kultuuriloo kontekstis kõige olulisem linnaosa üldse. Seal elas põgusalt meie esimene professionaalne helilooja Rudolf Tobias ning sündis ja kasvas Heino Eller, meie kunstmuusika heliloomingu koolkonna rajaja.

Teose lõpupoole kuuleme viidet Eesti ühe parima helilooja Eduard Oja (eluaastad 1905–1950) klaverikvintetile. Oja oli Heino Elleri õpilane, tartlane, ning tema teose tsitaadiga soovisin tuua sisse viite 1920–30ndate aastate Tartu kultuurilise õitsengu ajale. See on periood, millest me ammutame siiani inspiratsiooni. Tartus on hea elada, siin lehvib vaimuelu ja kultuuri ning hariduse muusa. Samas oleme jätkuvalt erinevate tsivilisatsioonide ja kultuuride piirilinn...”

„Muusika haaras mind jõuga, mis lükkas tagaplaanile kõik mu teised huvid. See oli siis, kui ma hakkasin tõsiselt viiulit õppima,“

kirjutas **Jean Sibelius** oma biograafiale Karl Ekmanile.

Leidnud tee muusikamaailma viiulimängu kaudu, unistas ta noorena kontsertviuldaja karjäärist ja 1880. aastate lõpuks oli temast saanud vilunud interpreet, kes valdas asjatundlikult romantismiaja viiulitehnikaid. Samal ajal muutus aga Sibeliusse jaoks olulisemaks komponeerimine ning interpreedikarjäär jäi soiku. Tema erilisest sümpaatiast viiuli vastu annavad tunnistust mitmed kammer- ja orkestriteosed, millest tuntuim on kahtlemata sädelev **Viiulikontsert d-moll op. 47** (1903) – Sibeliusse ainus teos instrumentaalkontserdi žanris. Teose loomise ajaks oli autor 38-aastane ning saavutanud Soome rahvusliku helilooja maine, kelle loominguline pagas sisaldas selliseid tähtteoseid, nagu sümfoonilised poeemid „Finlandia“, „Lemminkäinen“, „Kullervo“ ja kahte sümfooniati.

Viiulikontsert annab Sibeliusse viiulimänguuskustest ilmeka ettekujutuse. Teose esiettekanne toimus 8. veebruaril 1904 Helsingis autori juhatusel. Helsingi Filharmooniaorkestri ees soleeris tšehhi päritolu viiuldaja Viktor Nováček, kellele loo soolopartii käis ilmselgelt üle jõu. Pärast ebaõnnestunud esiettekannet tegi helilooja teosest uue redaktsiooni, mis kõlas 19. oktoobril 1905 Berliinis, esitajateks solist Karel Haliř ja Berliini Filharmoonikud Richard Straussi dirigeerimisel. Mõlemal juhul olid arvustused vastakad: mõne kriitiku meelest lähenes Sibeliusse teos viiulikontserdi žanri ideaalile, teiste arvates liialdas autor asjatute virtuossete võtetega. Viiulikontserdi populaarsusele andis tõeke 1935. aastal Jascha Heifetzi poolt tehtud suurepärase helisalvestis, millega ta tõendas, et seni „mittemängitavaks“ peetud kontsert saab oskusliku mängija käes täiesti uue ilme ning teosest kujunes üks 20. sajandi kõige enam salvestatud viiulikontserte.

Kui Sibeliuselt kord päriti, mida ta oma muusikas kujutab, siis viinud ta küsija akna juurde ja näidanud talle Soome loodust. Loodusest ammutas inspiratsiooni ka temaga lähestikku sündinud saksa hilis-

romantismi meister **Richard Strauss**, 19.–20. sajandi suurimaid muusikalisi jutuvestjaid. Ta tegi esmalt hiilgavat dirigendikarjääri, tõestades end seejärel heliloojana oma värvikate sümfooniliste poemidega. Nende kõrval on samavõrd kaalukas tema ooperilooming ning Straussi laulud on kujunenud paljude vokalistide repertuaari lahutamatuks osaks.

Suure osa oma hilisemast elust veetis Strauss Baieri Alpide jalamil Garmisch-Partenkirchenis, ent mägesid ja matkamist hindas ta juba noorpõlvest alates. Teismelisena võttis ta ette retke Heimgarteni tippu (1790 m), mille jooksul matkaseltskond eksis teelt, sattus äikesetormi kätte ja sai läbimärjaks. „Järgmisel päeval kujutlesin kogu seda retke klaveril,” jutustas noor komponist kirjas (1878) oma sõbrale Ludwig Thuille’le. Aastakümneid hiljem pöördus Strauss uuesti oma „mägimuusika” idee juurde, mis realiseerus aastail 1911–1915 loodud „**Alpisümfoonia**” **op. 64**. Lisaks nooruses kogetud matkamuljetele andsid teosele loomeimpulsi šveitsi maalikunstniku ja skulptori Karl Stauffer-Berni traagiline elukäik (kirjas vanematele kõneles Strauss kavatsusest luua „kunstniku armastustragöödia, mis algaks päikesetõusuga Šveitsis”), ent ka Gustav Mahleri surm ja Nietzsche filosoofia mõjutused. Lõpptulemusena keskendus autor siiski eelkõige loodusele – teos on otsekui muusikaline reisijuht heliloojale südamelähedastesse Baieri Alpidesse, kujutades ühepäevast retke mäetippu ja tagasi. Umbes 50-minutine „Alpisümfoonia” rullub lahti 22 stseenina, mille kirjeldused on Strauss ka partituuri märkinud. See heliline teekond algab ööhämarusest, kulgeb läbi metsa, peatub oja ja kose juures ning liigub üle õitsvate aasade mäetippu; allalaskumist saadab äikesetorm ja seiklus lõpeb taas öö saabumisega. Helilooja kasutab

siin ridamisi juhtmotive, mille hilisemad kordumised kujundavad teose muusikalise narratiivi. Tähelepanelik kuulamine toob esile selle, et vastavalt teekonna liikumissuunale on ka meloodiakäigud valdavalt tõusvad või laskuvad.

Kuigi Straussi oopus kannab määratlust „sümfoonia“, on tegu eheda sümfoonilise poeemiga, mis paneb helilooja saavutustele selles žanris võimsa punkti. Teose hiiglaslikku orkestrikoosseisu kuulub üle 125 mängija, nende seas neljakordne puupuhkpillide rühm, laiendatud vaskpillide sektsioon (osaliselt lava taga), kaks timpanikomplekti ja väga mitmekesine löökpillide arsenal (lehmakellad, tuulemasin, kõuemürin jt), mille abil Strauss kujutab loodusjõude pea filmiliku realismiga. Ta toob välja sümfooniaorkestri kogu väljendusliku potentsiaali alates kammerlikust õrnusest kuni monumentaalse kõlavõimsuseni. Esiettekandele eelnenud proovis olevat Strauss muigega märkinud: „Nagu näete, olen lõpuks orkestreerimise selgeks saanud.”

„Alpisümfoonia” kõlas esmakordselt 28. oktoobril 1915 Berliinis, kus autori juhatusel astus üles Dresdeni õukonnaorkester. Esiettekande järel jagunes kriitika kaheks – ühed kiitsid teose värviküllast meisterlikkust, teised seadsid kahtluse alla selle liialdused. Oopus, mida selle suurte lavajõudude tõttu just tihti ei esitata, on jäänud muusikalukku kui orkestrivirtuoossuse meistriteos, milles elava kujundlikkusega helimaal, isiklik kogemus ja muusikaline narratiiv sulanduvad ühtseks tervikuks. Huvitav on fakt, et Straussi „Alpisümfoonia” oli teos, mis salvestati 1981. aastal maailma esimesele CD-le, esitajateks Berliini Filharmoonikud ja dirigent Herbert von Karajan.

Evelin Kõrvits

Risto Joost on alates 2020. aasta sügisest Rahvusteatri Vanemuine muusikajuht ja peadirigent ning 2024. aasta sügisest Saksamaal Württembergi Kammerorkestri peadirigent. Pikaajaline koosseisuline dirigent

on ta olnud ka Rahvusoperis Estonia. Vanemuise muusikajuhi ja peadirigendina on Joost algatanud koostöö Heino Elleri Muusikakooliga iga-aastase kontserdi „Tulevikumuusikud“ näol, lisaks on ta üks Vanemuise hooaja avafestivali eestvedajatest ning on ellu kutsunud iga-aastase hingedepäeva kontserdi traditsiooni. Samuti on Joost publiku ette toonud ooperilavastusi nii maailmaklassika kui kodumaiste algupärandite seast, nende hulgas Verdi „La traviata“ (2026), Mozarti „Don Giovanni“ (2021), Wagneri „Tristan ja Isolde“ (2022), Händeli „Julius Caesar“ (2023), Puccini „Turandot“ (2024) ja „Boheem“ (2025), Purcell „Kuningas Arthur“ (2025), Varrese „Pörgupõhja uus Vanapagan“ (2022), Kaumanni „Kaubamaja“ (2022) ja Tambergi „Cyrano de Bergerac“ (2023). Käesoleva hooaja lõpus alustab Joost koostöös Vanemuise teatri ja Saaremaa ooperipäevadega Wagneri „Nibelungi sõrmuse“ tetraloogiat, mille käigus kantakse nelja aasta jooksul kronoloogiliselt ette tsükli kõik neli ooperit.

Eesti Rahvusringhäälingu muusikatoimetajad valisid Joosti aasta muusikuks 2018 kõrgete väärtuste kandmise ja edasiandmise eest muusikas. 2006 ja 2016 pälvis Eesti Muusikanõukogu helikunsti sihtkapitali aastapreemia, 2011 Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu noore kultuuritegelase preemia ning 2022 Eesti Teatriauhindade muusikaauhinna. 2025. aastal tunnustati Joosti Eesti Kultuurkapitali helikunsti valdkonna peapreemiaga ning 2026. aastal Eesti Vabariigi Valgetähe IV klassi teenetemärgiga. Joost on juhatanud mitmeid rahvusvaheliselt tunnustatud orkestreid nagu Bergeni Filharmoonikud, Veneetsia Teatro La Fenice orkestrit, Peterburi Maria Teatri orkestrit, Sevilla Kuninglikku Sümfooniaorkestrit jt. Eestis on ta olnud Tallinna Kammerorkestri peadirigent (2013–2019), juhatanud Eesti Riiklikku Sümfooniaorkestrit ja teisi. Samuti on Joost seisnud dirigendina mitmete kõrgelt hinnatud kooride ees: Madamaade Kammerkoor (peadirigent 2011–2015), Leipzigi MDR Raadiokoos (kunstiline juht 2015–2019), Rootsi Raadio koor, Ars Nova Copenhagen jt.

Hans Christian Aavik on mitmekülgse stiili ja selgelt eristuva kõlakultuuriga Eesti viiuldaja. Ta on 2022. aasta Carl Nielsen'i nimelise rahvusvahelise konkursi I preemia võitja ning Saksamaa Usedomi muusikapreemia laureaat. Lisaks kahele eripreemiale pälvis ta lepingud Nordic Artist Management'i ja Orchid Classicuga ning on järgnevatel hooaegadel olnud tihe külaline Skandinaavia tipporkestrite ees.

2025. aastal omistati Hans Christian Aavikule Vabariigi presidendi noore kultuuritegelasepreemia ning Aasta muusiku tiitel. Varasemalt on teda tunnustatud ka Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning Eesti Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitliga.

2025. aastal soleeris Hans Christian Aavik Paavo Järvi juhatusel Eesti Festivaliorkestrikontsertidel Euroopas ja Ameerika Ühendriikides. Arvo Pärdi 90. sünniaastapäevalepühendatud kontserdisari viis ta muu hulgas Hamburgi Elbphilharmonie'sse, Zürichi Tonhalle'sse ja Viini Konzerthaus'i ning kulmineerus debüüdiga New Yorgi Carnegie Hallis, pärast mida nimetas The New York Times Aaviku esinemist hämmastavaks, rõhutades tema loomulikku ja sügavalt läbimõeldud tõlgenduslaadi Arvo Pärdi muusikas.

Alates hooajast 2025/26 teeb Aavik koostööd Württembergi Kammerorkestriga Heilbronnis, osaledes solistina kontsertidel, „lead and play“ projektides, kammermuusikaprogrammides ning haridusalgatustes. Varasemate hooaegade tippetkede hulka kuuluvad Mozarti Sinfonia concertante koos Tabea Zimmermanni ja Ensemble Resonanziga ning Mozarti Viiulikontsert nr 5 Kristiansandi Sümfooniaorkestri ees Julian Rachlini juhatusel. Samuti esitas ta Christian Mäcelaru kutsel koos pianist Karolina Aavikuga George Enescu festivalil Enescu viiulisonaatide tsükli. Konkursivõidu järel salvestas Aavik oma esimese orkestrialbumi koos Odense Sümfooniaorkestri ja dirigent Gemma New'ga.

Plaadil kõlavad Max Bruchi Viiulikontsert nr 1 ja Erkki-Sven Tüüri Viiulikontsert nr 2 „Angel's Share“. Salvestus pälvis BBC Music Magazine'ilt viis täрни ja Editor's Choice'i tunnustuse.

Aavik alustas viiulimänguga 5-aastaselt Tabasalu Muusikakoolis (õp. Piret Kreek) ning jätkas õpinguid Tallinna Muusikakeskkoolis õpetaja Kaido Välja juhendamisel. 2017. aastast õppis ta Saksamaal Frankfurdi Muusika- ja Esituskunstide Akadeemias prof. Erik Schumanni viiuliklassis ning kammermuusikat prof. Angelika Merkle juures. 2021. aastal täiendas end samal ajal ka Viini Muusika- ning Kunstide Eraülikoolis maestro Julian Rachlini ning prof. Evgeni Sinaiski juures. Alates 2022. aastast õpib Kronbergi Akadeemias. Täiendanud end Iván Fischeri, Christoph Eschenbachi, Cristian Macelaru, Kirill Gersteini, Steven Isserlise, Sophia Rahmani, Enrico Pace jpt meistrkursustel. Aavik mängib Eesti Pillifondi ning perekond Sapožnini lahkkel loal Giovanni Paolo Maggini viiulil (valmistatud ca 1610 Brescias, Itaalias) ning Victor Fétique poognaga (valmistatud ca 1930 Prantsusmaal).

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkester

Muusikajuht ja peadirigent Risto Joost

Orkestri kontsertmeister Federico Mechelli Uhl

I viiul Marta Mutso**, Laura Miilius-Koddanipork**, Darja Smirnova, Vitalij Regensperger, Evelin Tammiku, Susann-Elisabeth Kisla, Mia Kurvits, Eeva-Maria Laas, Eva Aarnis, Yevgeniyy Kostrytskyy, Maria Dyka

II viiul Anna Samsonova*, Vlad Campean**, Myroslava Bukata, Laura Kuusma, Žanna Toptši, Hille Niilisk-Rees, Triinu Raudver, Pille Triin Voolaid, Karmen Urb, Karl Jõgi

Viola Kadri Rehema*, Daria Motovilova**, Anna-Helena Inno, Tiina Kaibald, Hanno-Mait Maadra, Ruta Kulikovska, Teele-Liis Tiidor

Tšello Lauri Sõõro*, Camillo Cabassi**, Heli Ilumets, Olga Raudonen, Marina Peleševa, Kristaps Grinbergs, Aike Sõõro

Kontrabass Hanna-Ingrid Tominga*, Aivar Eimra**, Linda Viller, Jaanus Roosileht, Mati Lukk

Harf Lisanne Rull, Kai Visnapuu

Orel Ele Sonn, Piia Paemurru

Tšelesta Margus Riimaa

Flöödt Kerstin Laanemets*, Tuule-Helin Krigul**, Kristjan Lume, Kristin Mürsepp

Oboe Anna Šulitšenko*, Anastasiia Cherniak**, Leonardo Cubillo Carrillo, Kristi Volmer

Klarnet Cinmaya Ferrara*, Man-Chi Chan**, Heimo Hodanjonok, Piersilvio Balta

Fagott Kulvo Tamra*, Stefan Heinrich Kerstan**, Johanna Tuvi, Rene Sepalaan

Metsasarv Jaewook Sung*, Klever Felicio Sobrinho, Artūrs Šults, Kristiina Luik, Christian Fisalli**, Jakob Täht, Artur Reinpõld, Mikus Runka

Trompet Priit Rusalepp*, Marti Suvi**, Villem Süvari, Viljar Lang

Tromboon Kait Tiitso*, Hendrik Jaak Sepp**, Rain Kotov, Aivo Koddanipork

Tuuba Andoni Moñux Ugalde

Löökrüstad Alessandro Beco*, Andrea Radi**, Ilmar Varjun, Jonas Thygesen, Karl Martin Tombak

* orkestri pillirühma kontsertmeister

** orkestri pillirühma abikontsertmeister

Muusikaosakonna lavameistrid Sander Lääts, Raul Potter

Orkestri intendant Aivo Koddanipork

Muusikaosakond Kätlin Hoop, Kärt Suurlaht

Kavalehe teostus:

Tekstid koostanud Sirel Heinloo

Fotograafid Maris Savik, Mailis Vahenurm

Kavalehe ja plakati kujundaja Katrin Leement

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri kontserdid 157. hooajal

Suvekontsert 2026

26.07.2026 kell 20 Kassitoome orus

Dirigent Risto Joost / Solistid Ain Anger, Kristjan Häggblom, Rael Rent, Tuule-Helin Krigul (flööt), Aleksander Traksmann (tšello)

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri hooaja avakontsert

11.09.2026 kell 19 Tartus

12.09.2026 kell 19 Viimsis

Dirigent Risto Joost / Kavas: G. Mahler 1. sümfoonia, W. A. Mozart 1. ooper „Apollo et Hyacinthus“
Solistid Martin Karu, Juhan Tralla, Kristjan Häggblom, Pirjo Jonas, Rael Rent, Ursula Roomere

„Kratt“ festivali TubIN raames

04.10.2026 kell 17 Vanemuise kontserdimajas

Hingedepäeva kontsert

30.10.2026 kell 19 Tartus

31.10.2026 kell 19 Tallinnas

01.11.2026 kell 17 Rakveres

Dirigent Risto Joost / Kavas: J. Brahms „Saksa reekviem“ / Solistid Kadri Raalik, Raiko Raalik

Advendikontsert

20.12.2026 kell 18 Tartu Pauluse kirikus

Dirigent Risto Joost / Kavas: G. Puccini „Messa di Gloria“, armastatud jõululaulud
Solistid Heldur Harry Põlda, Kristjan Häggblom

Filmimuusika gala 2027 kontserdid

15. ja 16.01.2027 kell 19 Tartus

06.02.2027 kell 19 Paides

Dirigent Martin Sildos / Kavas Eesti filmimuusika kullafond

Giuseppe Verdi ooperi „Jerusalemm“ kontsertettekanne

28.01.2027 kell 19 Rakveres

29.01.2027 kell 19 Tartus

30.01.2027 kell 19 Tallinnas

Dirigent Andres Mustonen / Solistid Mati Turi, Elina Nechayeva,
Raiko Raalik, Märt Jakobson, Kristjan Hägglom, Pirjo Jonas

Kontsert „Klassika“

05.03.2027 kell 19 Tartus

06.03.2027 kell 19 Viimsis

07.03.2027 kell 17 Jõhvis

Dirigent Risto Joost / Kavas: M. Ravel „Boléro” ja klaverikontsert,
H. Berlioz „Fantastiline sümfoonia” / Solist Madis Sikk (klaver)

Kontsert „Tulevikumuusikud“

08.04.2027 kell 19

Koostöös H. Elleri nimelise muusikakooliga

Kontsert „Vanemuise kolm orkestrit“

29.04.2027 kell 19 Tubina saalis (H. Elleri nimelises muusikakoolis)

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri hooaja lõppkontsert

07.05.2027 kell 19 Tartus

08.05.2027 kell 19 Viimsis

Dirigent Risto Joost / Kavas: Tõnu Kõrvitsa uudisteos, G. Gershwin „Rhapsody in Blue”,
„Ameeriklane Pariisis”, L. Bernstein süit muusikalist „West Side Story”
Solist Maximilian Fagerlund (klaver)

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.

Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUH22X

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,

Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,

Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Autopartner

Suvekontserdi peatoetaja

Hotellipartnerid

Grimmipartner

Partnerid

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

 TALLINK

CASINO
FENIX

*Sarustame
omadesse*

Tähelepanu! Tegemist on hasartmängu reklaamiga. Hasartmäng pole sobiv viis rahaliste probleemide lahendamiseks. Tutvuge reeglitega ja käituge vastutustundlikult!

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

LYDIA
HOTEL
ESTIKO ELAMUS

Sinu puhkus Lydia hotellis

VANALINNA ATMOSFÄÄR JA MODERNNE ARHITEKTUUR

Ülikooli 14, Tartu
www.lydia.ee

vanemuine.ee